

De vervolging gaat door in het azc

Door Kari Fure

Nederland - Alle christenen moeten de keuken verlaten omdat moslims op het azc de keuken gebruiken als gebedsruimte. De leiding van het azc laat het gebeuren.

De Nederlandse Stichting Gave motiveert kerken en christenen om om te zien naar vluchtelingen. "Het is de roeping van de kerk om Jezus' liefde aan iedereen te laten zien, dus ook aan vluchtelingen," zegt Marnix Visscher, coördinator juridische ondersteuning van Gave: "Wij geloven dat het belangrijk is dat vluchtelingen Nederlandse vrienden krijgen zodat ze hun plek kunnen innemen in de Nederlandse samenleving."

In de afgelopen jaren heeft de organisatie zich ingezet voor veiligheid en godsdienstvrijheid in de azc's. Zij realiseren zich dat de vluchtelingen de cultuur uit hun thuisland meenemen naar de opvangcentra in Europa. Gevolg is, dat christenen en andere minderheden nog steeds vervolging kunnen ondervinden als ze in een azc moeten samenleven met groepen die gewend zijn mee te doen met de vervolging. De leiding van de azc's zou hier oog voor moeten hebben, zegt Visscher. Het laatste jaar zien wij een toename van intimidatie en geweld als gevolg van de instroom van groepen dominante moslims. Bovendien zijn er veel nieuwe medewerkers op de azc's die geen adequate training hebben gehad. In principe garandeert de overheid godsdienstvrijheid voor iedereen, maar dat blijkt niet te gelden voor minderheden in de azc's.

Zwijgende stemmen

Marnix Visscher gelooft dat het gebruik van een keuken als gebedsruimte niet op zichzelf staat. Anderen konden geen gebruik maken van de gemeenschappelijke keuken en dat is in strijd met de huisregels, maar de leiding van het azc liet het gebeuren. Visscher vermoedt dat dit ingegeven is door angst voor problemen met de dominante moslimgroep.

Dat moslims een grote meerderheid vormen in de opvangcentra is een uitdaging voor de andere groepen. Christenen, Yezidi's en andere minderheden melden een toename van intimidatie en geweld. Vooral bekeerlingen en homoseksuelen zijn erg kwetsbaar.

Een veel voorkomende klacht is de islamitische gebedsoproep die vijf keer per dag luid klinkt uit vele telefoons. Gematigde moslims voelen ook de druk om zich te gedragen als 'goede moslims' en islamitische minderheden zien nog al eens af van gebed, omdat hun afwijkende manier van bidden ook niet altijd geaccepteerd wordt. Het gevolg is dat minderheden zich niet vrij voelen om hun geloof op passende wijze te uiten.

Verbod op posters

Evangelisatie en christelijke bijeenkomsten zijn niet toegestaan in de Nederlandse opvangcentra. Visscher heeft hier geen problemen mee, maar hij is wel van mening dat kerken de mogelijkheid moeten hebben om uitnodigingen voor bijeenkomsten buiten het centrum op te hangen. In een aantal opvangcentra wordt dat echter geweigerd. Hij kent een centrum waar een poster verwijderd

werd nadat een groepje moslims geklaagd had over een opmerking tijdens een christelijke bijeenkomst. Dat is eigenlijk heel eigenaardig. De overheid zegt naar buiten toe dat de vluchtelingen die naar Nederland komen onze mensenrechten moeten respecteren. In deze zaak geeft de leiding van het azc juist toe aan het groepje moslims in plaats van uit te leggen dat wij vrijheid van godsdienst en van meningsuiting hebben en dat ze er beter aan doen om daar aan te wennen, aldus Visscher.

Hij noemt ook een azc waar christenen geen kerstcadeautjes mochten uitdelen aan kinderen enkel omdat ze door christenen uitgedeeld werden. Hulpaanbod door christenen of andere mensen met een religieuze achtergrond zou in strijd zijn met de neutraliteit van het COA. Als gevolg van dit beleid (op dit ene azc) krijgen de christelijke bewoners niet bepaald het idee dat zij gezien worden en dat kerken hen een hart onder de riem mogen steken in hun moeilijke minderheidspositie.

De noodzaak van training

Gave merkt geregeld dat het personeel van opvangcentra de weg van de minste weerstand kiest en daardoor niet adequaat reageert op intimidatie jegens minderheden. Ook valt op dat klachten van dominante moslimgroepen sneller serieus worden genomen dan van minderheidsgroepen. Visscher vermoedt dat dit voortkomt uit vrees voor onrust, maar gebrek aan training bij de medewerkers speelt ook een rol.

- Het personeel moet zich bewust zijn van de cultuur welke de bewoners met zich meebrengen en het gedrag dat daar uit voortkomt. Als ze daar beter op in weten te spelen kan dat de positie van minderheden versterken.
- Als nieuwe vluchtelingen binnenkomen moet duidelijk gemaakt worden dat wij vrijheid van godsdienst en van meningsuiting hebben en wat dat betekent in de praktijk.
- Men moet ook goed nadenken hoe de boodschap over te brengen. Het komt voor dat iemand die goed Engels spreekt gevraagd wordt te tolken. Er is dan geen controle of de boodschap correct wordt overgebracht, waardoor het risico bestaat dat iemand als tolk aangesteld wordt die de boodschap aanpast aan het belang van de eigen groep. Dat is vanuit hun cultuur niet abnormaal en daar moet dus rekening mee gehouden worden.

Bruggen slaan

Marnix Visscher benadrukt dat het vaak een kleine groep dominante moslims is die achter de intimidatie van minderheden zit. Zij hebben grote invloed omdat ze bijvoorbeeld druk uitoefenen op meer gematigde moslims om toch vooral een 'goede moslim' te zijn en hetzelfde intimiderende gedrag te vertonen. Visscher wijst er daarom ook op, dat kerken juist niet bang moeten zijn om contact met hen te zoeken. Als we denken dat alle moslims vijandig zijn tegenover christenen, dan lopen we het risico dat ze dat inderdaad worden. Men voelt dan aan dat ze niet welkom zijn en dan creëren wij zelf een kloof tussen ons en de vreemdeling. Als je echter met de liefde van Christus naar hen toe gaat, dan merk je dat de meesten dat contact op prijs stellen en graag willen integreren in de Nederlandse samenleving. Als christen zijn we geroepen een brug te slaan over de cultuurgrens heen.